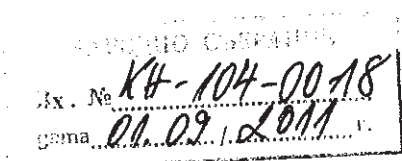

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЪЛГАРИТЕ В ЧУЖБИНА

Изх. № 02-01-0790-1/29.08.2011 г.

До
Г-н Огнян Стоичков
Председател на Комисията по
образованието, науката и въпросите
на децата, младежта и спорта

На Ваш № КН-153-09-87 от 08.08.2011 г.

ОТНОСНО: Становище по Проект на Закон за българския език, вх. № 154-01-78 от 18.07.2011 г. с вносител Любен Корнезов и Проект на Закон за българския език, вх. № 154-01-89 от 04.08.2011 г. с вносител Огнян Стоичков и Станислав Станилов;

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН СТОИЧКОВ,

Приложено, предоставям на вашето внимание Становище на Държавната агенция за българите в чужбина по гореописаните Законопроекти за българския език.

С уважение: _____

Росен Иванов
Председател

29.08.2011г.
гр. София

СТАНОВИЩЕ

на Държавната агенция за българите в чужбина

Относно:

1. Проект на Закон за българския език, вх. № 154-01-78 от 18.07.2011 г. с вносител Любен Корнезов;
2. Проект на Закон за българския език, вх. № 154-01-89 от 04.08.2011 г. с вносител Огнян Стоичков и Станислав Станилов;

Държавната агенция на българите в чужбина като институция, провеждаща политиката сред българските общности извън Република България подкрепя идеята за законово регламентиране на използването на българския език като средство за постигане на единен облик на българската нация. Една от основните насоки на държавната политика по отношение на все по-увеличаващата се наша общност в чужбина е популяризирането на българския език в качеството на идентификатор на национална културна принадлежност. В този смисъл е необходимо да бъде дефинирана употребата на българския език относно онези дейности и официални документи, които са израз на държавността и определят националната идентичност на българите. Целта на подобна регламентация на употребата на българския език е да се защити правото на ползване на езика в качеството на средство и мерило за българската духовност.

Съгласно чл.36, ал. 3, от Конституцията на Република България (Обн., ДВ, бр. 56 от 13.07.1991 г., в сила от 13.07.1991 г., посл. изм. и доп. бр. 12 от 6.02.2007 г.), законодателят е определил, че „Случаите, в които се използва само официалният език, се посочват в закона.”

През годините са правени нееднократни опити за създаване на специален закон, дефиниращ средството на обществените отношения между българите. Неотложното регламентиране на употребата на българския език в конкретни области на обществено-икономическия живот е намерило частични решения в отделни закони за целите на съдопроизводството /ГПК, НПК, АПК/, международните икономически и дипломатически отношения и др.

Считаме, че е необходимо изработване на законопроект с участието на компетентните институции на държавата и обществените органи и организации.

В тази връзка **предлагаме създаването на работна група**, която да определи основополагащите принципи и практики на държавната политика по отношение на българския език.

По отношение на законопроекта на Л. Корнезов:

- Подкрепяме дефинираните принципи, формулирани в чл. 4 и чл.5, доколкото същите имат отношение към българите в чужбина.
- Относно чл.22, ал.2, предлагаме в цитираната Комисия за опазване и развитие на българския език да бъде включен и представител на Държавната Агенция за българите в чужбина.

По отношение на глава първа „Общи положения” от проектозакона на Стоичков/Станилов:

- Относно чл.3 предлагаме вместо думите „както и да се насърчава“ да се запише „и средство за“, като в края на текста се допълни с: „и сред българските общности в чужбина“.

По отношение на глава втора „Изучаване на българския език“ от проектозакона на Стоичков/Станилов:

- Предлагаме към чл. 5 нова алинея 5 със следния текст: Българската държава чрез компетентните си институции, осигурява условията за изучаване на българския книжовен език от българите и българските граждани в чужбина в съответствие с разпоредбите на международното право и международните договори, по които България е страна.

По отношение на глава четвърта „Опазване и насърчаване на ползването на българския език“:

- Относно чл.16, предлагаме следното допълнение в края: „на територията на Република България и сред българските общности в чужбина“.

По отношение на глава шеста „Съвет за българския език“:

- Относно член 22, ал.1 предлагаме в състава на цитирания Съвет да бъде включен и представител на Държавната Агенция за българите в чужбина.

Повишаващият се интерес към българския език като средство за съхранение на българската идентичност не само сред българите, живеещи в България, но и сред българските общности извън пределите на Родината, следва да бъде разглеждан и през призмата на желанието за принадлежност към българската културна традиция. Разработването и приемането на качествен закон за българския език би изиграло една положителна роля за популяризирането на българския език като интегрална част на българската култура в България и по света.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБЧ:

РОСЕН ИВАНОВ

гр. София, 29.08.2011г.